

[Handelsministeren.]

Hensyn til Udlaan og tillige ogsaa for kostbare med Hensyn til Rentens Størrelse. Det er Bankernes naturlige Opgave at finansiere Erhvervene og at foretage Finansieringen paa en saadan Maade, at man kan sige, at den hviler paa et rimeligt Grundlag, og naar der Gang efter Gang klages over Rentesaetser paa 7 pCt. og derover, er det et Vidnesbyrd om, at ikke alle Bankledere har forstaaet den Kunst at være maadeholdne og rimelige i deres Fordringer. Lovforslaget er jo ogsaa at betragte som et Udtryk for, at ikke alle Virksomheder har haft eller har Mulighed for at kunne faa den forøgede Støtte hos Pengeinstitutterne, selv om de paagældende Virksomheder arbejder paa et sundt Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at man kunde spørge, om Industrien nu ogsaa trængte til den Støtte, som Lovforslaget er Udtryk for. Jeg maa naturligvis svare, at jeg mener, at det foreslaaede er paakrævet, selv om Industrien selvfølgelig har opnaaet en væsentlig Støtte gennem Importreguleringen. I adskillige Tilfælde vil det være vanskeligt for ikke at sige umuligt at faa Importreguleringens Fordele fuldt udnyttet, medmindre Staten yder sin Støtte som foreslaaet. Bestemmelserne i § 4 er navnlig Udtryk herfor. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup tvivlede paa, at det kunde være rigtigt at stille det foreslaaede Beløb paa 6 Mill. Kr. til Raadighed. Jeg glædede mig over, at det ærede Medlem Hr. Drachmann i Modsætning hertil var af en anden Mening, thi jeg har ubetinget den Opfattelse, at de 6 Mill. Kr., alle Forhold taget i Betragtning, er et Minimumsbeløb, og naar jeg ikke er gaaet til at foreslaa mere end 6 Mill. Kr., skyldes det Haabet om, at Bankerne fremtidig vil være villigere end hidtil til at yde Støtte, hvor Talen er om at sætte nye Foretagender i Gang eller støtte Udvikelse af bestaaende Virksomheder. Af det Beløb, der er stillet til Raadighed i den endnu gældende Lov, er ganske vist kun godt Halvdelen eller 1 665 000 Kr. udnyttet. Det Beløb, der ifølge den gældende Lov kan ydes Garanti for, er som bekendt 3 Mill. Kr. Deraf er der, for at nævne et bestemt Forhold, ydet Garanti for 865 000 Kr. ved Bygning af Kartoffelmølsfabrikker. Men jeg skønner, at der i de kommende Aar vil blive Anvendelse for det nu foreslaaede Beløb, og skulde det vise sig, at der ikke var Anvendelse for det, ja, saa er der jo ingen Skade sket ved, at Beløbet har staaet til Raadighed.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup dvælede længe ved Bestemmelsen i § 4 og spurgte mig, om det var Hensigten at anvende Bestemmelsen saaledes, at der kunde ydes Laan til Bygning af Skibe, og i den Forbindelse omtalte det ærede Medlem, at det havde været paa Tale at yde Laan eller Kredit inden for Eksportkreditbeløbet til Bygning af Skibe paa danske Værfter til danske Rederier. Jeg maa nu sige, at det undrer mig noget, at det ærede Medlem vilde gøre dette Spørgsmaal til Genstand for den Omtale, han gav det, og pege paa, at en saadan Kredit kunde opfattes som Subsidier. Jeg maa bestemt afvise den Paastand, at der kan blive berettiget Tale om, at der ydes dansk Skibsfart Subsidier ved, at der gives et dansk Skibsværft Mulighed for at yde et dansk Rederi en vis Afbetalingskredit for et Skib, som Værftet bygger. En saadan Kredit kan danske Redere nemlig opnaa hvor som helst paa udenlandske Værfter, og udenlandske Redere kan opnaa den hos danske Værfter. Overalt gives der saadanne Kreditter, kun ikke danske Rederier har kunnet opnaa saadan Kredit paa danske Værfter. Skal danske Rederier have Kredit ved Anskaffelse af nye Skibe, saa maa de til Udlandets Værfter, men gaar de til de udenlandske Værfter, rejser der straks Kritik mod Rederierne her i Landet af Hensyn til den store Arbejdsløshed og med god Grund. Resultatet kan derfor blive og bliver i adskillige Tilfælde dette, at danske Rederier ikke udvides eller fornyes, men maa sejle videre med gamle Baade, som for længst burde have været erstattet med nye Skibe. Nu er det imidlertid klart, at det i § 4 foreslaaede ikke løser det Spørgsmaal, her er Tale om, selv om der ikke formelt kunde være noget til Hinder derfor. Det Beløb, her er Tale om, kan jo aldeles ikke strække til at yde Garanti for Skibskreditter. Om de givne Kreditter eller rettere Garantier for Kreditter inden for Eksportkreditbeløbet, 70 Mill. Kr., kan jeg oplyse for det første, at de løbende Kreditter til 1. Februar 1934 var godt 51 Mill. Kr., men udnyttet var kun 33 Mill. Kr., og for det andet, at der ikke for Staten har været noget Tab paa de Garantier, der er givet gennem Aarene; de Tab, der har været, ikke noget Nettotab, kun Smaatab for øvrigt, har kunnet dækkes af Risikopræmierne, og der er tilmed opsparet et betydeligt Beløb i Reserve.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Drachmann for hans ubetingede Tilsagn om Støtte til Lovforslaget. Jeg er enig med ham i, at Bestemmelserne i § 4 maa anvendes med Forsigtighed, men paa den